গোআ রাজ্য এবং অন্যমানে

বনাম

মেসর্স্ এ. এচ্. জফ্ফর আণ্ড সন্স্

সেপ্টেম্বর 9, 1994

[আর্. এম্. সহাই এবং এন্. পি. সিংহ, ন্যায়মূর্ত্তিদ্বয়]

খণি এবং খণিজ নিয়ন্ত্রণ এবং উন্নয়ন অধিনিয়ম, 1957: ধারা 10(3), 26 এবং 30 ।

খণিজ রিহাতি নিয়ম, 1969: নিয়ম 11 এবং 54. খণি দখল মিআদ - মঞ্জুর পাইঁ আবেদন - প্রত্যাখ্যান – বিরোধরে প্রতিকার - নির্ণ্ণয় করাযাইথিলা উপযুক্ত আইনগত সহায়তা হেউছি সরকারঙ্ক নিকটরে পুনরীক্ষণ এবং উচ্চ ন্যায়ালয় নিকটরে নুহেঁ -আবেদনকারী যথার্থর সহ উচ্চ ন্যায়ালয়ঙ্ক নিকটরে আইনগত প্রতিকার করিছন্তি - আবেদনকারী পুনরীক্ষণ কর্ত্তৃপক্ষঙ্ক দ্বারস্থ হেবে এবং আবেদনকু সময় অবধি পূরিযাইথিবা ভাবরে বিবেচনা করাযিবা উচিত্ নুহেঁ বোলি নির্দ্দেশ ।

গোআরে খণিজ বক্সাইট্ খনন পাইঁ এক দখল মিআদি অনুমতি পত্র মঞ্জুর পাইঁ উত্তরদাতা এক আবেদন করিথিলে যাহা খণিজ রিহাতি নিয়ম, 1960 র নিয়ম 11 রে নির্দ্ধারিত 12 মাস মধ্যরে ফএসলা হোইনথিলা এবং এহিপরি প্রত্যাখ্যান করাযাইথিলা বোলি বিবেচনা করাযাইথিলা । সেমানে খণি এবং খণিজ নিয়ন্ত্রণ এবং উন্নয়ন অধিনিয়ম, 1957 র ধারা 30 অনুযায়ী কেন্দ্র সরকারঙ্কু এক পুনরীক্ষণ দাখল করিথিলে এবং কেন্দ্র সরকারঙ্ক দ্বারা জারি নির্দ্দেশ অনুযায়ী রাজ্য সরকার এহি আবেদনকু বিচারকু নেইথিলে কিন্তু এহাকু প্রত্যাখ্যান করিথিলে । উচ্চ ন্যায়ালয় এহি আদেশকু খারজ করিদেইথিলে এবং উত্তরদাতামানঙ্ক কথা শুণিবা পরে এবং অধিনিয়মরে সংশোধনর প্রয়োগকু বিচার করিবা পরে রাজ্য সরকারঙ্কু এহি আবেদন উপরে নূতন নিষ্পত্তি নেবাকু উচ্চ ন্যায়ালয় নির্দ্দেশ প্রদান করিথিলে । এহা পরে, গোআ সরকারঙ্ক আয়ুক্ত এবং শিল্প সচিবঙ্ক দ্বারা আবেদনটির শুণাণি

କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଖଣି ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ସରକାର ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏହି ଆଦେଶକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯାହା ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ବିରୋଧରେ ଗୋଆ ରାଜ୍ୟ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଏକ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲା ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ: ଖଣିଜ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ଉନ୍ନୟନ ଅଧିନିୟମ, 1957 ର ଧାରା 30 ଦ୍ୱାରା ପୁନରୀକ୍ଷଣର ଆଇନଗତ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବାରୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନୁହେଁ ବରଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହେବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପନ୍ଥା ଥିଲା । ଯଦି ଏହା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ପାଇଁ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମ, 1960 ର ନିୟମ 54 ର ପରନ୍ତୁକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ଏହାର ଆଇନଗତ ପ୍ରତିକାରକୁ ଆଗତ କରିଥିଲେ, ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ହେବ । ଯଦି ଆଜିଠାରୁ ଚାରି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ପୁନରୀକ୍ଷଣକୁ ଆଗତ କରାଯାଏ, ତେବେ ମିଆଦ ପୁରିଯାଇଥିବା ବୋଲି ଖାରଜ କରାଯିବ ନାହିଁ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବେ ।

[261-F, G, 262-A]

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 6040/1994 ।

W.P. ସଂଖ୍ୟା 449/1992ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 26.2.93, 1.3.93, 2.3.93 ଏବଂ 3.3.93 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସିରାଜ ସେଠ, ଏଚ୍. ଓ. ପାଠକ ଏବଂ ପି. ଡି. ଶର୍ମା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏ. ଏସ୍. ନାମ୍ବିଆର, ଟି. ଭି. ଏସ୍. ରତ୍ନା ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଏ. ସୁଭାଷନୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁରୀ କରାଗଲା ।

ଗୋଆ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଅପିଲ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, (ଗୋଆ ବିଚାରପୀଠ) ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଅଟେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଗୋଆର ପେରନେମ ତାଲୁକର ମୋପା, ଚାନ୍ଦାଲ, ୱାର୍କନ, କାସାରୱାର୍ନେ ଗ୍ରାମରେ ଖଣିଜ ବକ୍ସାଇଟ୍ ଖନନ ପାଇଁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମ, 1960 ର ନିୟମ 11 ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ 12 ମାସ ମଧ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନକୁ ଫଏସଲା କରାଯାଇନଥିବାରୁ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଖଣି ଏବଂ ଖଣିଜ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ଉନ୍ନୟନ ଅଧିନିୟମ, 1957 (ଏହା ପରେ 'ଅଧିନିୟମ' ଭାବରେ ସୂଚିତ) ର ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁସରଣରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଏବଂ 18 ଅଗଷ୍ଟ 1987 ତାରିଖରେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଏବଂ 10 ଫେବୃଆରୀ 1987 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ଅଧିନିୟମର ସଂଶୋଧନର ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟତା ସ୍ଥିର କରିବା ପରେ ଏହି ଆବେଦନ ଉପରେ ନୂତନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏଥର ଗୋଆ ସରକାରଙ୍କ ଶିଳ୍ପ ଆୟୁକ୍ତ ଏବଂ ସଚିବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଉପରେ ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏକି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 26 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା ଆଧାରରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ହୋଇଥିବାରୁ ଆବେଦନ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର କ୍ଷମତା ପାଇଥିଲେ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 10 ର ଉପ-ଧାରା (3) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏହି ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଖଣି ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ କଣ ହୋଇଥିଲା ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ସରକାର ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଆଦେଶର ବୈଧତାକୁ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉତ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । ସେମାନେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ସରକାରଙ୍କ 14.1.1993 ତାରିଖର ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ 31.10.1991 ତାରିଖର ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶର ସଠିକତାକୁ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଅପିଲକୁ ବିସ୍ତୃତ ରୂପେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି । ଶ୍ରୀ ସିରାଜ ସୈତ ଏହି ରାୟକୁ ଅଧ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ନିର୍ଭୁଲତାର ସହ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ସ୍ଥିର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ବୋଲି ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯେ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଆଦେଶ ପ୍ରଶାସନିକ ପ୍ରକୃତିର ହୋଇଥିବାରୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ସମୀକ୍ଷା କରାଯାଇପାରିବ କି କିମ୍ବା ଏହା ସ୍ଥିର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ ସେଠାରେ ମନ୍ତ୍ରୀ କୌଣସି କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ କି କାରଣ ଆମ ମତରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧନର ସହାୟତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଥିବାରୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ନୁହେଁ, ବରଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହେବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାୟ ଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଆଶଙ୍କା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମ, 1960 ର ନିୟମ 54 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୀମା ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ପୁନରୀକ୍ଷଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ, ଯଦି ଏହା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ପାଇଁ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏହି ନିୟମର ପରନ୍ତୁକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହାର ଆଇନଗତ ପ୍ରତିକାରକୁ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ, ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ କାରଣ ହେବ ଏବଂ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଆଜିଠାରୁ ଚାରି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଯଦି ପୁନରୀକ୍ଷଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ତେବେ ମିଆଦ ପୁରିଯାଇଥିବା ବୋଲି ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହି ଅପିଲ ସଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣର, ଯେ ଆଜିଠାରୁ ଚାରି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା ପୁନରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହେବାର ହକଦାର ହେବେ, ଯିଏ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବେ, ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଛି ।

ପକ୍ଷମାନେ ନିଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବେ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ